

Der foreligger en hel Række Oplysninger om Reservepostbudene, idet der fra Finansudvalgets Side er stillet det Spørgsmaal: Er disse optagne saaledes, at de for den ikke store Løn, de faar; udfører et passende Arbejde, og paa den anden Side, hvis de er optagne, faar de saa megen Løn, at de er i Stand til at leve deraf? Den faste Løn er ikke stor, kun 30 Kr. om Maaneden. Hovedindtrykket af disse Oplysninger er, at de helt unge Reservepostbude i København — det er særlig her, de spiller en Rolle — faar fast 30 Kr. om Maaneden og $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Dag. Lønnen er en noget anden for Avispostbudene, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Naar de har været Reservepostbude i over $1\frac{1}{2}$ Aar, faar de foruden de 30 Kr. ikke 1 Kr. 50 Øre, men 2 Kr. Det har vist sig, at disse ganske unge Mennesker med fuldt Arbejde har 80 Kr. maanedlig, hvilket ved nok paa den ene Side kan siges ikke at være særlig rundtligt, men paa den anden Side dog gør det muligt for dem at subsistere, og det er jo i al Almindelighed Stillinger, i hvilke de vedkommende gaar og venter paa at blive faste Postbude. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Ærede Medlemmer vil finde en udførlig Redegørelse for Forholdene baade i København og i Provinsbyerne, hvor Forholdene er noget afvigende. Man har ikke der saa stor en Stab af faste Postbude, at man kan holde stadige Reservebude. Disse har derfor ikke saa stor en Fortjeneste, men selvfølgelig har de heller ikke saa lang Tjenestetid. Det hænger sammen med, at de ikke bortset fra Byer som Odense og Aarhus staar som Aspiranter, der kan vente en skønne Dag at rykke ind i Postvæsenets Tjeneste som faste Funktionærer.

Dernæst har vi søgt Oplysninger om, hvordan det stiller sig med Postbefordringen med de gamle Faktagevogne eller de gule Vogne med Hesteforspand i Forhold til de nye Driftsmidler, dels Benzinautobiler, dels elektriske Automobiler. Det viser sig at, bortset fra Reparationsudgifterne o. s. v., som man kan gaa ud fra er omtrent de samme for de forskellige Former, er Benzinvognene dyrere end de elektriske. Særlig synes der at være en mindre Type af de elektriske, som er at foretrække, idet de, bortset fra de fælles Omkostnin-

ger, kun koster $19\frac{1}{2}$ Øre pr. km, hvorimod de store Elektromobiler koster 20, og Benzinvognene 21 Øre pr. km.

Der findes under Betænkningens Nr. 66 en Række Oplysninger om Rejseunderstøttelser til Haandværkere: hvor mange Ansøgere der har været, hvor mange af disse der har faaet bevilget Rejseunderstøttelse, hvad det er for Personer, hvor de er rejst hen o. s. v., som jeg vil anbefale ærede Medlemmer selv at læse, hvis de har nogen Interesse deraf. Ligeledes findes der under Nr. 67 Oplysninger om Anvendelsen af de 8,000 Kr. til Tyendespareforeningerne. Det viser sig, at de fordeles efter Sparekasseinspektørens Indstilling under Hensyn til Størrelsen af Sparesummerne, altsaa Foreningernes Størrelse, og det Tidsrum, i hvilket de har virket.

Jeg tror, at jeg hermed har gennemgaaet de Ting, som har nogen større Interesse paa Indenrigsministeriets Budget. Jeg skal i øvrigt anbefale de ærede Medlemmer at gennemse de Oplysninger, som jeg her kortelig har omtalt. Der er i dem adskilligt, der giver et ganske godt Indblik i Administrationsforholdene.

K. M. Klausen: Paa Foranledning af Socialdemokratiet har der været afholdt et Samraad vedrørende Landpostbudene. Vi har jo ofte tidligere beskæftiget os med deres Kaar, og de har baade mundtligt og skriftligt henvendt sig til Finansudvalget. Hvad de ønsker ændret, er navnlig deres Lønforhold, men til Dels ogsaa deres Arbejdsvilkaar. Deres Lønforhold er ordnet ved Lønningslov af 1908. Efter den er Landpostbudene delt i 4 Lønklasser, men indenfor hver af disse er de Lønninger, der udbetales til de enkelte Landpostbude, højst forskellige, idet de retter sig efter Routerens Længde. Her i København og paa Frederiksberg kan et Landpostbud, der har den længste Route, op til 30 km, naa en Løn af 960 Kr.; paa Landet er Lønnen for den længste Route 800 Kr. aarlig. Dertil kommer Alderstillæg hvert fjerde Aar og 4 Gange, men disse er ret smaa, nemlig 60, 45 og 30 Kr. Nu siger Landpostbudene, at de ikke er i Stand til at leve af en saa ringe Løn, og det er sikkert nok, at naar et Landpostbud skal besøge en Postroute, som naar op til 30